

vstup



1. Je - žíš se za-skvěl v těch-to dnech, co Vy-ku-pi - tel li - dí všech.  
2. Když tři - cet ro - ků do - vr - šil, z ús-tra-ní, v kte-rém do-sud žil,



1. Vě - ři - ci, v čet-ných zás - tu - pech pojd' - te mu za - pět chva-lo - zpěv.  
2. jde o - svě-ži - ti v láz-ni křtu svou ne - dot-če - nou čís - to - tu.

3. Ač šťastný, Jan se bázní chvěl, - když ponořit do řeky měl  
toho, jenž může krví svou - smýt z lidstva vinu veškerou.

4. Když vykonal svůj úkol Jan, - jež uložil mu tvůrce sám,  
Pán do Jordánu sestoupil a jeho vody posvětil.

*před evangeliem*

5. Hlas Otcův zazní do výšin: - „ To je můj milovaný Syn!  
A v holubice podobě - také Duch svatý při tom je.

*obětování*

6. Zazní hlas Otcův z výsosti - o jeho Božím synovství  
a milost Ducha svatého - proud darů lije na něho.

7. Prosimе tebe my, lid tvůj: - Stále nás, Kriste ochraňuj!  
Dej naší mysli rosy třept - a dej nám vždycky čistě žít.

*přijímání*

8. Ty, Synu Panny nejčistší, - nebylo třeba očisty,  
chtěl's ale smýt svou koupelí - hřích smrtelníků veškerý.

9. Ó dej nám Pane pomoc svou - ať milujeme vůli tvou,  
neb bez tvého posílnění - v naší práci smyslu není.

10. Ať po tvé cestě vždy jdeme - a zarmoucení snášíme,  
neb po tomto zarmoucení - dojdem s tebou potěšení.

11. Budem na tebe patřiti, - se svatými tě chváliti,  
s anděly se radovati, - společně tobě zpívati.

12. Živote, Pravdo, Ježíši, - buď tobě sláva nejvyšší.  
Otec ji s Duchem z výsosti - zjevuje v nové jasnosti.



A - men.

vstup



1. Je - žíš se za-skvěl v těch-to dnech, co Vy-ku-pi - tel li - dí všech.  
2. Když tři - cet ro - ků do - vr - šil, z ús-tra-ní, v kte-rém do-sud žil,



1. Vě - ři - ci, v čet-ných zás - tu - pech pojd' - te mu za - pět chva-lo - zpěv.  
2. jde o - svě-ži - ti v láz-ni křtu svou ne - dot-če - nou čís - to - tu.

3. Ač šťastný, Jan se bázní chvěl, - když ponořit do řeky měl  
toho, jenž může krví svou - smýt z lidstva vinu veškerou.

4. Když vykonal svůj úkol Jan, - jež uložil mu tvůrce sám,  
Pán do Jordánu sestoupil a jeho vody posvětil.

*před evangeliem*

5. Hlas Otcův zazní do výšin: - „ To je můj milovaný Syn!  
A v holubice podobě - také Duch svatý při tom je.

*obětování*

6. Zazní hlas Otcův z výsosti - o jeho Božím synovství  
a milost Ducha svatého - proud darů lije na něho.

7. Prosimе tebe my, lid tvůj: - Stále nás, Kriste ochraňuj!  
Dej naší mysli rosy třept - a dej nám vždycky čistě žít.

*přijímání*

8. Ty, Synu Panny nejčistší, - nebylo třeba očisty,  
chtěl's ale smýt svou koupelí - hřích smrtelníků veškerý.

9. Ó dej nám Pane pomoc svou - ať milujeme vůli tvou,  
neb bez tvého posílnění - v naší práci smyslu není.

10. Ať po tvé cestě vždy jdeme - a zarmoucení snášíme,  
neb po tomto zarmoucení - dojdem s tebou potěšení.

11. Budem na tebe patřiti, - se svatými tě chváliti,  
s anděly se radovati, - společně tobě zpívati.

12. Živote, Pravdo, Ježíši, - buď tobě sláva nejvyšší.  
Otec ji s Duchem z výsosti - zjevuje v nové jasnosti.



A - men.

